

descordadament adv.
 quida contenciós, d'una m.
 cordada

descordament m. Acció de descor-
 dar o de descordar-se; l'efecte

d que mantenen ajustada al cos
 (una peça de vestit). Guia
 d'americana descordada || pron.
 fig. Perdre la deguda contenciós,

descoronament m. Acció de des-
 coronar

descoronar v. tr. Despullar de
 la corona. Un príncep descoro-
nat.

descordar v. tr. Breure (un bató, gafet,
 cordó, etc.) del tram, gafeta, ulllet, etc. on
 estava ficat. Descordat l'últim bató de
l'armilla | Descordar els batons, gafets, etc.

descordat -ada adj. Que no
 guarda la deguda contenciós.

descorporar v. tr. Surtacar, des-
 incorporar
~~descorporar~~